

EL LLUITADOR

Portantveu de la Federació A. S. O. de Banyoles

De tots els articles en son responsables llurs autors

|| Preu: 15 cts. ||

NOTA: No es tornen els originals

SALUT, COMPANYS!

Al presentar-vos per primera vegada aquest quinzenal, ho fem amb el desitg i amb el cor plè d'esperances, amb el coratge necessari per a plantar cara a l'enemic, defensar i fer complir totes les lleis votades per les Corts Constituents de la República.

Doncs salut, companys obrers: el LLUITADOR vos saluda cordialment i a l'ensem vos pregona a tots i cada un que cal estar a l'aguait per les lluites esdevenidores, que seran moltes, de sapiguer afrontar i fer cara a tota la malvada reacció, que només espera el moment de pòguer-nos tornar a esclavitzar i fer de nosaltres el que els sembli.

Cal preparar-nos per a que tot això no esdevingui establint una forta corrent ideològica-social, i fer-nos fermes en els nostres propòsits i cercant per tots els mitjants l'unió. L'unió, sí Company explotat; company que segueixes sofrint els martiris de la burgesia, fes grup amb nosaltres, no tinguis por de que et despatxin — pensa que tens un LLUITADOR que sabrà fer sentir la seva veu — fent ressonar per totes les contrades el crit de JUSTICIA I LLIBERTAT.

EL LLUITADOR sens polítiques rastres, farà i cercarà els mitjans de lliurar-nos d'aquest jou vil en que la burgesia arrivista i materialista ens te sotsmesos.

REGLAMENT

de la Federació Agrària Social Obrera de Banyoles

A 15 de Setembre de 1933, es constitueix la F. A. S. O. de Banyoles.

Componen aquesta Federació: Sindicat local de Treballadors de tots els rams; Sindicat Agrari d'Acció Social, i Unió Socialista de Catalunya secció Banyoles.

FINALITATS

Defensar i fer complir les lleis socials laiques i agràries vigents.

Intervenir en política Municipal sempre que es cregui que ha d'ésser beneficiosa a la nostra classe.

Donar sol·lució a qualsevol conflicte que sorgeixi afectant a una de les entitats Federades.

Serà regida la Federació per un comitè compost de tres delegats de cada Entitat, poguent aquestes escullir-los lliurement d'entre els seus afiliats.

Reunits els delegats s'elegiran un Secretari i

un vis-Secretari. El Secretari presidirà les reunions i en absència d'aquest el substituirà el vis-Secretari.

Sempre que sorgeixi una qüestió i per solucionar-la el Comitè cregués necessària l'intervenció d'un soci o més de les entitats Federades, les juntes respectives obligaran a aquestos a acudir.

Qualsevol membre dels que formin part del Comitè, pot ésser-ne exclòs si la majoria del mateix creu que per la seva immoralitat se n'ha fet mereixedor. Vuit dies abans però, el Comitè ho posarà en coneixement de la Junta de l'entitat a que perteneixi exposant-li els motius.

Podran formar part d'aquesta Federació, totes les entitats de classe legalment constituïdes sempre però que en el moment d'ingressar-hi no tinguin cap conflicte pendent.

Les despeses de la Federació seran pagades per els afiliats de totes les entitats que la componen.

L'individu que formi part de més d'una de les entitats solsament pagarà una vegada.

U. S. de Catalunya S. Banyoles: Llorenç Busquets, Joan Llançó, Francesc Serrallonga. A. S. Agraria: Jacint Selvatella, Joaquim Cufí, Josep Carles. Sindicat local: Pere Rovira, Vicents Tarrats i Narcís Saubi.

El miting dels carlins

El «requetè» torna estar en marxa; els jesuïtes senten altra volta bullir la sang dintre les seves venes, es veuen el capital en perill i costi el que costi volen salvar-lo, no mirant de quina manera podran ferir els sentiments més humanitaris de l'obrer.

Veïrem un gran nombre del «requetè» fent de «claque» i sobretot guardant l'ordre; veïrem com a l'escenari feia la presentació En Pooo... Sí, causava por el vèure'l amb els ulls mig aclucats i groc que semblava un esquelet; que no sabia que els seus «compinches» requeterins portaven pistola?

Veïrem també En Tites que aplaudia sense coneixements; aquests, a l'infern li donaran un bon lloc, ja que en el paper de «Lucifer» no hi ha qui l'iguali.

Veïrem, a més, la Santa Gema, fustereta, xerraire, xirona, amb els gestos de vampiresa, semblava una gran actriu.

A més, hi havia una dona grossa, del carrer de Colom que té propietat a Porqueres i que cada dia prega els Sants que li donin més. Res... Ni un xerrac serra tant.

Ai... Quina bellesa! Semblava un brot de fari-gola quan és d'allò més florit! Res... Ni una Santa; però, nena, no preguis tant i pensa una mica més amb els humils... i que no et portin tantes revisions de contracte.

Els, no ens prometen res, però diuen que procuraran per tots els mitjans portar-nos a la glòria del cel (ja en menjarem).

Començà primer un jove que —encar que no ho sembli— va dir que es veien moltes cares boniques entre el públic. Que pot ésser li recordaven certs epissodis dels quals ell n'és protagonista, en certes cases gens recomanables de Girona?

Després un advocat, demostrava tenir tan bon cor, que àdhuc volia tornar als temps de l'inquisició... Sobretot que el capital, la pàtria monàrquica i els panxa-contentos no pateixin.

Per fi, la Garça Pastor (olé, olé que tipo) començà respallant-nos, però amb un raspall tant fi, que fins ens feia pessigolles. Tot li era igual. Ho respectava tot, i a l'emsemp demanava amb una veu angelical que no votessin les esquerres, doncs podria ésser que perdés aquell Crist d'or i les joies que portava.

Crist en el seu pas per la terra no pregonava el luxe. Aixó va oblidar-se de dir-ho. Ell es despallava per vestir els altres i, pel que es veu, aquesta dona seria partidària de fer-ho al revés. — M. Bara Dot.

“Labrador, la luz”

Dies enrera uns companys nostres venien de sembrar al Plà de la Bruguera i al passar amb llurs cavalleries per la carretera de Figueres la Benemèrita va detenir-los per no portar llum. No hi valgueren les raons que exposaren de que venien de la sembra, raons que justificaven les eines carregades en llurs carros, els demanaren el noms i anotaren el número del carruatge, cosa que vol dir que a la seva hora els arribarà la multa per infracció de la llei. Nosaltres no sabem les obligacions que tenen els senyors de la «benemèrita», però ens sembla que en aquesta ocasió, varen pecar per excés de zel.

El dia que tinguem pessetes posarem un establiment de queviures al cim de la pujada del Convent on hi vendrem espelmes de fanal i vi de setze i tindrem a la disposició dels que la necessitin una estufa amb un bon foc. Així es quasi segur que no multaran cap més company per anar a les fosques.

Falta ajut

No dubto pas, companys treballadors de Banyoles, que tots esteu a l'aguait en aquest moment que vivim. Però sí que dubto de la posició que opteu, perquè el dia de la més petita recolzada em temo que no sabreu situar-vos al lloc que us correspon.

Doncs ja que esteu a l'aguait del perill que ens amenaça, perquè no escolliu un lloc, situant-vos-hi de ferm? Vosaltres que com jo sentiu l'esperit de llibertat i reivindicació per tot ésser explotat, què millor que pertànyer a les rengleres d'un Sindicat com a primer punt de partida?

No crec que això costi cap sacrifici, ja que el teniu aquí a Banyoles, si bé no molt competent, en eanvi hi ha uns companys conseqüents i de voluntat, disposats a portar les coses al terreny pràctic i profitós per a tots.

Doncs, per a què esperar si teniu uns companys de causa que actuen i necessiten del vostre ajut? Perquè suara hem vist aquí d'una ben palesa faisó, una sèrie de conflictes en els quals el Sindicat n'ha sortit victoriós, i de poder comptar amb vosaltres, més àmplia hauria estat la victòria.

També convidem a les companyes a què vinguin al Sindicat, que, igual que tot explotat, necessiten ésser organitzades, per evitar els atropells de què són víctimes, per part del dèspota patró i un mal pagat encarregat.

Tampoc podeu quedar aïllats vosaltres, intel·lectuals; necessitem de vosaltres; no permeteu que els capitalistes explotin la vostra intel·ligència.

Esmerceu-la en bé de la causa, doncs essent tots a la una farem forta la nostra organització per combatre de plè el perill que s'atança. — S. D.

Nosaltres les dones

S'apropa el dia del nostre debut. S'apropa el dia de fer ús d'un dret que ens han concedit les primeres Corts de la segona República Espanyola. Corts en majoria esquerranes laiques, perquè aixís varen volguer-ho la majoria dels homes de la nació, varen concedir-nos aquest dret que ens posa a les dones espanyoles per damunt de les de molts països que es tenen per mes avançades.

Corts esquerranes laiques i d'esperit lliberal, i ho recalco, per fer-vos present que de no haver-ho estat no gaudiríem encara d'aquest dret.

Estic segura que si la majoria a les Corts hagués estat de dretes, nosaltres continuaríem encara aquelles filles d'Eva responsables de totes les calamitats que planen sobre el sexe fort, no mereixent res mes, per part d'aquests dels seus governs fanatitzats, de conveniència per la religió, que un poc de respecte i encara per amor a aquell Deu que ells escarneixen.

Cal companyes que en la lluita electoral que s'apropa, demostrem que sabem fer bon ús del vot i que amb la nostra intervenció en el sufragi, meditada i assenyada, vegin tots els mascles que som mares i som dones, amb tota l'extensió del mot.

Que som mares i volem que als nostres fills se'ls doti com els hi correspon, de la cultura imprescindiblement necessària, per afrontar-se segurs i plens de coratge amb la vida.

Que som mares i no volem que els nostres fills vagin a perdre la salut i a jugar-se la vida en les terres ingrates d'Àfrica, en defensa d'uns interessos, en defensa del capitalisme, tirà, esclavitzador i corb insaciabla.

Que som dones i sabem que la nostra missió sobre la terra es tant sagrada que no admet l'intromisió ni control de cap govern i menys de cap religió.

Peca mortalment, i fins li diuen prosti-

tuta, a la companya que s'eleva a la sublim calitat de mare, prescindint de lo que ells en diuen un sagrament, i que administren mitjançant pagament d'unes pessetes.

Quina aborrició!

Pecar mortalment!

Intrusos, vosaltres sou els pecadors que renegueu de les lleis de la naturalesa, que es obra de Déu, establint-hi un negoci.

Companyes! Tingueu seny i totes a la una, per escombrar del govern aquesta mena de gentota, que res de bó en podem esperar, les ferides no estan encara cicatritzades totes, podem recordar l'actuació dels governs de la jesuítica i tirànica monarquia, i dels clericals (que sempre hi ha jugat un primer paper el clero) i despòtiques Dictadures.

S'ha dit que no sabem fer bon ús del vot, cal que demostrem que sabem anar soles. No es creguin que tot siguin rates de sacristia. — **Melior** de les saques.

Devant del feixisme que s'apropa

Malgrat els esforços de tots els homes lliberals i dignes, el feixisme avança sense cap classe d'obstacles, per tots els pobles d'Espanya, encara que molts afirmen que en l'actualitat no hi ha cap temença n'hi probalitats de que el feixisme triomfi, que al contrari, avui el poble segons ells, està per la democràcia.

Doncs bé, aquets que afirmen semblant cosa, per mi estan en un lamentable equivoc, perquè el feixisme no es cap partit polític que necessita propaganda per tal de que s'escampi als quatre vents, llur ideologia,

Aquí tenim una prova, que francament l'hem de lamentar moltíssim. En l'actualitat hi ha molts homes que no perteneixen a cap organització, ni tant sols tenen cap classe de criteri dels conflictes que tenim a dintre de la nostra societat. L'únic criteri que tenen solament, es que mentres vagin bé ells, ja va bé tothom, sense ni tant sols

mirar al darrera seu si hi ha un company o germà que en surt perjudicat pel seu procedir. Doncs bé, d'aquesta classe d'homes en tenim molts a la nostra República. Tots aquets homes ja tenen dintre seu l'esperit feixista. Homes que en trovar-se sense feina o el negoci els hi va malament, lo primer que fan es buscar per tots els mitjans, costi el que costi, encara que surtin perjudicats a mils de companys. ¡..... Que els hi fa que en morin uns quants mes, al cap i a la fi ja en tornen neixer. Buscar allò tant desitjat que els pugui aliviar de la seva situació.

* *

Tenim l'exemple d'Alemanya. Alemanya comptava amb molts homes d'aquest esperit personalista. La crissis es deixava sentir a tot arreu d'Alemanya. Hitler prometia a tots els obrers parats que els hi donaria feina una vegada fos en el poder, però avans els hi deia que ingressessin a dintre de la seva organització. I aixis pujá al poder, el feixisme a Alemanya,

Ara tenim, que tots els «nazis» treballen, son els únics que tenen llibertat per fer-ho tot, mentres que els proletaris, lluitadors per la millora de la classe, son els que passen a las filas d'obrers sense feina.

* *

A Banyoles no en falten d'aquesta mena de gent. Vosaltres pot ésser que ja els coneixeu, no cal que us en faci esment. Doncs tingueu-ho present, tots aquets homes seràn els feixistes de demà. Els que ens perseguiràn, els que ens mataràn si es precis.

* *

Davant d'aquets fets que els veiem cada dia, inclús hasta els propis amics, ens cal lluitar, avans no s'organitzi el feixisme. Avans que el feixisme s'apoderi d'aquets homes, que per la millora personal son capaços de tot, nosaltres els marxistes i tots els simpatitzants, hem de lluitar perquè aquets homes estiguin al nostre, costat per defensar la República i la nostra emancipació total proletària.

Companys proletaris! Cal lluitar per obtenir lo que tant desitgem. No ens cal desmaiar per res.

Hem arribat en el moment de la lluita de classes.

Cal que tots els obrers s'organitzin, per tal d'aturar l'amenaça del feixisme que s'apropa.

Companys! Abaix el Feixisme! Visca el Marxisme. — UN MARXISTA

Els obrers mercantils a la lluita

Per primera vegada a la història del proletariat català veiem els treballadors mercantils preparar-se, per a la lluita.

Aquesta solidaritat i l'entusiasme amb que el obrers del comerç han plantejat llurs reivindicacions, son encara mes remarcables si tenim en compte l'apatia i la repugnància que sempre havien demostrat per a intervenir a les lluites de classe.

Són llunyans els temps en què els dependents creien ésser *classe mijta*. Ja fa temps que la misèria i els abusos dels patrons havien desvetllat en ells la seva consciència de classe, però aquella apatia i aquella repugnància, provocades per circumstàncies especials, els havien impedit fer allò que llur consciència ja els dictava: llançar-se a la lluita.

Ho han fet ara

La manca de preparació dels dependents per a la lluita potser faria pensar amb pessimisme amb el resultat del plet plantejat, si no fos evident que aquella manca de preparació serà suplida per l'entusiasme.

Els dependents no han reeixit en el seu primer pas, i veiem com això, en lloc de descoratjar-los els ha esperonat. Avui depèn d'ells, i de ningú més, que les bases del major presentades a la Patronal siguin aprovades.

Si guanyen, a més del guany material que suposa l'aprovació de les bases, hauran anorreat la burgesia que els menysprea i els tracta com a éssers inferiors. Seran respectats i, vencedors, tots els camins els seran

oberts per a les lluites futures. Si perden, seguiran arrossegant la seva vida miserable. És probable que calgui anar a la vaga.

La burgesia no sap encara què és una vaga de dependents. Si bé un xic alarmada mira amb escepticisme la presentació de l'ofici de vaga. No creu els dependents capaços de declarar-la i de mantenir-la.

I els dependents veuen ja que la vaga seria un mitjà de convèncer els més reacs, perquè tots els negocis serien paralitzats.

Si els obrers mercantils mantenen llur solidaritat, la victòria es seva, perquè la paralització de tot el comerç obligaria la burgesia a capitular.

Castes dolentes dintre la humanitat

N'hi ha dues: la clericalla i la burgesia. La primera ha servit per tancar els cervells en un carreró sense sortida i ha sigut la causa de totes les inquisicions, dels fanatismes i de la corrupció. Han modificat i predicat la doctrina del Crist enmotllant-la a les seves conveniències, i, encara, ni així la compleixen. La segona, la burgesia, és tant dolenta com la primera. En tot temps l'una s'ha ajudat a l'altra i ambdues han procurat tenir a la humanitat inculta i temerosa, fent li creure que en aquest món hi som de pas i que la vida terrenal no és res comparada amb la que gosarien després de morts i resuscitats, si s'ha suportat amb resignació i sense protestes els martiris i vexacions de que la fan objecte aquestes mateixes castes, àrbitres i directores de tot. Aquestes, amb l'ajut de l'altra, ha martiritzat i corromput l'humanitat tota.

Obrers del camp i de la ciutat! Si volem destruir per sempre aquestes dues castes, cal que fem una unió ferma. Obrers del camp i de la ciutat i homes de bons sentiments tots! Unim-nos i plantem cara als nostres botxins, al flagell de la nostra classe! Unim-nos tots i llavors sí que farem la verdadera revolució amb la completa seguretat de triomfar.

Un altre crim

Dimecres fou assassinat un altre company nostre, Ameli Voces Pablo, de la Secció de Tramviaris de la U. G. T. Les bales de la F. A. I. porten la cinc vides segades en plena activitat a favor de l'emancipació proletària. Quan de temps durarà això?

El desventurat company deixa tres fills, el més gran de vuit anys. Malgrat se sàpiga d'on han vingut els trets, no es coneixen, per ara, els motius precisos que han estat la causa d'aquest assassinat.

El company Voces era home d'una formalitat palesada en diferents ocasions. No se li coneixien enemics personals.

S'ha d'acabar ja que en nom d'obrerisme es cometin aquests actes vandàlics que ens fan recordar els temps bàrbars. S'imposa una reacció per part de tots; les autoritats en primer lloc, però nosaltres en darrer terme, car a fi de comptes, ningú com nosaltres sabrà saldar millor els deutes que tenim pendants.

Dijous tingué lloc l'enterrament del company Voces. Hi acudiren nombroses representacions sindicals i polítiques.

A la secció de Tramviaris de la U. G. T., a l'família, el nostre condol.

No tanta diplomàcia!

El diari del senyor Hurtado va parlar, en una nota editorial, de «diplomàcia secreta» entre la U. S. C. i altres partits.

Tothom sap que les nostres negociacions han estat a la llum del dia i a base de documents públics, facilitats oficialment, com és norma dels partits socialistes. Però encara que no hagués estat així, no comprenem que el diari del senyor Hurtado posi en evidència el seu inspirador.

En efecte, tothom sap també que Amadeu Hurtado era fins fa pocs dies president de la Comissió d'Estat, que orienta la diplomàcia; que era i és encara aspirant a ministre d'Estat (és a dir, cap suprem dels diplomàtics), i que es pensa ésser ell mateix un diplomàtic notable.

No s'hi val, doncs, a blasmar els procediments de diplomàcia en el seu diari. I, si no s'hagués d'ofendre, li diríem que el diplomàtic és ell.

OBRERS! No deixeu de comprar el LLUITADOR.

Esportives

CAMP DE LES PEDRERES.— Diumenge dia 12 de Novembre a les 3 de la tarda. 5^t PARTIT DE CAMPIONAT AMATEUR DE LES COMARQUES GIRONINES.

Després d'una mesada de no haver vist actuar el nostre onze complet, contra un equip forà, en el Camp de les Pedreres, els aficionats podran gaudir d'una tarda de bell fut-bol si tenim en compte que el C. D. Anglès, equip d'una vàlua extraordinària com demostrà en el campionat passat, es en l'actualitat el cap-davanter de la classificació i que lluitarà fermament per que el F. C. Banyoles, segon classificat, no li arrabassi el lloc.

GRAN PARTIT DE FUT-BOL

entre el

C. D. Anglès i F. C. Banyoles

Arbitre Col·legiat

CLASSIFICACIO ACTUAL

Anglès	6 - 4 - 2 - 0 - 17 - 12 - 8 punts
Banyoles	4 - 3 - 1 - 0 - 23 - 5 - 6 »
Olot	4 - 2 - 1 - 1 - 8 - 5 - 5 »
Bescanó	3 - 2 - 1 - 0 - 8 - 5 - 4 »
Port-Bou	4 - 2 - 2 - 0 - 7 - 12 - 4 »
Torroella	5 - 2 - 3 - 0 - 6 - 16 - 4 »
Cassà	6 - 1 - 4 - 1 - 8 - 17 - 3 »
Fígueres	4 - 1 - 3 - 0 - 7 - 12 - 2 »

Aglants

Saludem desde aquestes planes a la premsa local però d'una manera especialíssima a «El Banyolí» i desitjem als cavernaris de la seva redacció que ploquin sobre d'ells abundoses gràcies del Cel i que per molts anys puguin continuar la seva tasca en bè de totes les rates de sacristia i de la clericalla.

Amb l'estimació que han demostrat que'ns porten, si no fos demanar massa, els hi agraïrem que ens encomanin a Sant Pancràs perquè ens dongui feina a nosaltres, i a ells salut per anar tirant de la rifeta.

Es diu que aquell senyor que fa de Jutge s'ha donat de baixa de l'Esquerra Republicana, però encara no s'ha dit si ha dimitit el seu càrrec, ni si ha ingressat al partit tradicionalista. En quant a lo primer no ens interessa, lo segon ho veuriem amb bons ulls i lo darrer no ens extranyaria mica.

Hi ha un funcionari de l'Estat *recien llegado* a Banyoles que devia creure's trovar-hi una vinya.

Per estendre uns poders colectius va tenir la gosadia de demanar-ne 130 ptes. i ens han dit que no val mes que 25 o 30 ptes.

Amb el poc temps que actua a la nostra Ciutat ja s'ha pogut convencer que a la vinya s'hi ha posat la filoxera i si no afluixa haurà d'anar *con la música a otra parte*.

Els trabucaires o siguin els carlins en «guerrilla» varen visitar-nos dies enrera. No sabem si s'han adonat que els boscos son molt nets i ja no es possible amagar-s'hi els lloparrots.

Si ens heu de creure «jainistes» val mes que vos encmaneu a Deu i deixeu de somniar truites.

A la Comissió de Cultura

Demanem a la Comissió de Cultura de l'Ajuntament que es preocupi i esbrini el què fan els mestres i mestresses de les escoles municipals.

Ens han dit que, en algunes ocasions la mainada ha passat tot el matí o la tarda sense el mestre. Segons es veu els preocupa poc que la mainada aprengui o no, alguns el que més els interessa són les lliçons que donen en el seu domicili, com si en les escoles públiques treballessin de franc.

Cal que la Comissió ho aclareixi a fi de què no es decideixin alguns pares el portar els infants a les escoles de religiosos que no fan altra cosa que envenenar-los-hi l'esperit amb sermonets i pregàries: i ho cal, també per ajudar l'obra de la República per la que tant temps nosaltres venim lluitant.

Finalment, una pregunta, senyors de la Comissió: Poden els senyors de l'escola Balmes fer resar obligatòriament a la mainada tots els dies el rosari i els diumenges acompanyar-los com si portessin un ramat de bèns a l'ofici?—Un Ciudadà.

A la dona del camp

A tú dona del camp ja siguis mare, esposa o filla del abnegat pagès que un dia darrerà l'altre rega amb gotes de suor els terrosos dels camps per a treure'n el pa de cada dia per a la teva família; a tu ignorant de les lluites i artimanyes que maquina la política que tu no coneixes, perquè sempre n'has viscut apartada i l'has deixat sempre com a cosa pròpia dels homes; avui que el temps ha canviat i que sense tú demanar-ho, la República t'ha inclòs en la lluita electoral esperant de la teva col·laboració un fruit en benefici de la classe treballadora, puix que ningú mes que tú coneix amb major intensitat les encoixes i necessitats de la llar per palpar-les a tot hora, vaig a explicar-te amb breus paraules el principal fi de la política i el que tú signifiqués en ella.

La política es una lluita social en la que la gent dividint-se en grups, a part de perseguir la preponderància d'un ideal i forma de govern es persegueix mes que res mes, el millorament i prosperitat de la classe a que és perteneix.

En el nostre país, en línees generals la gent està dividida en dos grans grups, l'un nomenat de Dretes, i l'altre d'Esquerres. Com pots comprendre aquets dos grups són enemics acèrrims més que per l'idea, per la oposició de llurs interessos materials. Per lo tant ja pots figurar-te que cada un emprará totes les armes possibles per a desacreditar a la part contrària; i es de consuetut que entre combatents el que ataca, posant en joc tota la seva a tucia, procura amb molt de cuidado atacar per la part més flaca. En tú dona, com a ser sensible, els elements de Dreta hi veuen un camp abonat per a fer-te víctima de totes les supersticions, i amb premeditada mala intenció al presentar-te el problema electoral procuren pertorbar la teva consciència barreiant la religió amb la política d'una manera descarada amb una consciència clara de que menteixen, i tot només per a afavorir els seus interessos materials en perjudici de la classe treballadora.

Es precis doncs que et fassis ben be càrrec que en la lluita electoral no es discuteixen ni religió, ni capellans, ni monjes, ni ordre ni pau ni guerra. Cada classe defença les seves pessetes i ben-estar.

Les Dretes, son els capitalistes, els patróns, els propietaris que volen posar un govern i unes lleis que afavoreixen la seva força en contra del pobre, del treballador, del pagès. Les Esquerres són la classe humil, la classe treballadora, la classe pagesa que fa esforços de flaqueza per a trencar les cadenes que l'oprimeixen i l'esclavitzen.

Les Dretes signifiquen el retrocès cap als temps inquisitorials en què els amos dels diners acovardien la classe pobre amb amenaces en aquest món i en l'altre, amb torments i humiliacions per a tenir-los sempre a sota els seus peus com un gos espantat. Les Esquerres representen la dignitat humana, la igualtat i llibertat davant la llei, la germanor com a fills tots d'una mateixa mare, sense privilegis ni castes.

Les Dretes persegueixen el sosteniment i estabilitat en els llocs privilegiats que ocupen a costa de la classe treballadora. Les Esquerres cerquen participar, com és de justícia, d'una major part dels fruits del seu treball.

Ara, doncs, que saps el que representen les Dretes i les Esquerres, reflexiona dintre tú mateixa, deixant de banda les supersticions religioses que certs propagandistes han tingut cura d'infiltrar en el teu cap i cor. Fes com ells, busca el positiu, que és el benestar en aquest món.

No siguis indiferent el dia de les eleccions; pren una papereta assegurant-te bé que és de l'Esquerres i ves a votar amb la consciència tranquila i amb la convicció de què vas a fer una obra de convicció de què vas a fer una obra de caritat i trenques una anella més de les cadenes que oprimeixen als teus germans de classe treballadora.

Obrers sindicats: "EL LLUITADOR" ha d'ésser vostre periòdic

DE CASA CIUTAT

SESSIO DE 9 DE NOVEMBRE

La presideix l'Alcalde Sr. Masgrau i hi assisteixen els Srs. Vilardell, Corominas, Hostench i Boixò.

S'aprova l'acta anterior i es prenen els següents acords:

Aprovar la distribució de cabals per al corrent mes; concedir permisos d'obres als Srs. Martirià Oller i Carme Juandó; autoritzar al Sr. Rafel Monjó per a instal·lar un motor d'un H. P.; aprovar el projecte d'alineacions del barri de Sant Pere, i encarregar a la Comissió de Foment que busqui un local per a cuadra i diposit de carros, a l'objecte de sanejar les escoles instal·lades a la casa ciutat vella.

Bloc de notes

Es per nosaltres molt plaent el poder insertar en el primer número un article signat per una companya.

Que la seva voluntat i fermesa sigui un estímul per les que semblen indiferents a les grans qüestions que ens afecten.

LA REDACCIO

*
* *

Sindicat local de Treballadors. — La Junta de la Secció de paletes prega als seus afiliats que passin pel local a cotitzar les quotes que tinguin atraçades, a fi de poguer passar els balanços del mes prop-passat.

*
* *

A la surtida de la «batuda» carlista al Salo Modern, varem adonar-nos d'una mena de gent que no hi contavem.

Dintre el local no en varem veure cap, devien estar-se sota l'escenari fent el «tresillo». Aquesta mena d'ocellot ja acostuman a seguir les garçes.

*
* *

Preguem als regidors de la Comissió de Foment, que passin per el carrer de Girona que es convenceràn del mal estat en que es troben algunes de les comportes que tapen el rec. Caldria que ho fessin el mes aviat possible ja que al esmentat carrer hi viu un pobre ceguet que algun dia podria trencar-s'hi una cama.

Dimarts dia 14 a les 7 tarda, gran acte d'afirmació republicana i a la vegada inauguració del Centre Republicà d'Esquerra d'Esponellà, en el que hi parlaràn els correligionaris: Joaquim Camps i Arboix, Laureà Dalmau, Josep, Sagrera i Josep Bordas de la Questa.

*
* *

Per manca d'espai no hem pogut publicar com era el nostre desitg, alguns articles que'ns han enviat.

Procurarem insectar-los en el número extraordinari que sortirà la pròxima setmana en motiu de les eleccions.

Ultima hora

Encara dura la barra? Se'ns diu a l'hora de tancar l'edició que dintre la candidatura comunista hi va un nom d'un personatge banyolí.

Serà en Xareta? No, home... Serà en Capó? Cà barret... Un tal Rafel Llapart que tot plegat representa 10 vots... i encara dubtosos. Santa Caterina, quina planxa...

SALO MODERN

Dies 18 nit, 19 tarda i nit i 20 nit

L'ESPECTACLE QUE ASTORARA EL MON

Tip. «LA BANYOLINA» Plaça de la Font, 5